

52003XC1209(02)

9.12.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

C 297/6

Comunicarea C(2003) 4582 a Comisiei din 1 decembrie 2003 privind secretul profesional în deciziile din domeniul ajutorului de stat

(2003/C 297/03)

1. INTRODUCERE

- (1) Prezenta comunicare prevede modul în care Comisia intenționează să soluționeze cererile statelor membre, în calitate de destinatari ai deciziilor din domeniul ajutorului de stat, de a considera fragmente din deciziile respective ca fiind protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional și prin urmare, de a nu fi dezvăluite la publicarea deciziei.
- (2) În acest sens, sunt necesare precizări referitoare la două aspecte:
  - (a) natura informațiilor care pot face obiectul obligației de păstrare a secretului profesional și
  - (b) procedura care trebuie urmată în vederea soluționării acestor cereri.

2. CADRUL LEGAL

- (3) Articolul 287 din tratat prevede: „Membrii instituțiilor Comunității, membrii comitetelor, precum și funcționarii și agenții Comunității sunt obligați, chiar și după încetarea funcțiilor lor, să nu divulge informațiile care, prin natura lor, constituie secret profesional și, îndeosebi, informațiile referitoare la întreprinderi și la relațiile lor comerciale sau la elemente de preț de cost.”
- (4) Această obligație este prevăzută, de asemenea, la articolele 24 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.
- (5) Articolul 253 din tratat prevede că: „Regulamentele, directivele și deciziile adoptate împreună de Parlamentul European și de Consiliu, precum și cele adoptate de Consiliu sau de Comisie sunt motivate și se referă la propunerile sau avizele a căror obținere este obligatorie în executarea prezentului tratat”.
- (6) De asemenea, articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede, în ceea ce privește deciziile de a deschide procedurile oficiale de investigare, că: „Decizia de a deschide procedura oficială de investigare sintetizează elementele relevante de fapt și de drept, include o evaluare preliminară a Comisiei cu privire la caracterul de ajutor de stat al măsurii propuse și indică îndoilele privind compatibilitatea acesteia cu piața comună [...]”.

⁽¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

3. DETERMINAREA INFORMAȚIILOR CARE POT FACE OBIECTUL OBLIGAȚIEI DE PĂSTRARE A SECRETULUI PROFESIONAL

- (7) Curtea de Justiție a hotărât că, deși articolul 287 din tratat se referă în principal la informațiile obținute de la întreprinderi, expresia „în special” indică faptul că principiul în cauză este unul general, care se aplică și altor informații confidențiale ⁽²⁾.
- (8) Prin urmare, secretul profesional protejează atât secretele de afaceri, cât și alte informații confidențiale.
- (9) Nu există nici un motiv pentru care interpretarea noțiunilor de „secret de afaceri” și „alte informații confidențiale” să fie diferită de sensul atribuit acestor termeni în contextul procedurilor privind practicile antitrust și concentrările economice. Faptul că, în cazul procedurilor privind practicile antitrust și concentrările economice destinatarii deciziilor adoptate de Comisie sunt întreprinderi, în timp ce, în cazul procedurilor de ajutor de stat, destinatarii sunt state membre, nu constituie un obstacol în calea unei abordări uniforme în ceea ce privește identificarea informațiilor care constituie secrete de afaceri sau alte informații confidențiale.

3.1. Secretele de afaceri

- (10) Secretele de afaceri pot viza numai informații privind o activitate comercială având o valoare economică reală sau potențială, a căror divulgare sau utilizare ar putea aduce beneficii economice altor întreprinderi. Exemple tipice reprezintă metodele de evaluare a costurilor de fabricație și distribuție, secretele de producție (un plan, o formulă, un proces sau un mecanism secret, cu valoare comercială, utilizat pentru fabricarea, prepararea, compoziția sau prelucrarea mărfurilor și care pot fi considerate produsul final al inovației sau al unor eforturi considerabile), precum și metodele de producție, sursele de aprovizionare, cantitățile produse și comercializate, cotele de piață, listele de clienți și de furnizori, strategiile comerciale, structura prețului de cost, politica de vânzări și informațiile privind organizarea internă a întreprinderii.
- (11) În principiu, secretele de afaceri se pot referi numai la beneficiarul ajutorului (sau la un terț) și pot avea ca obiect numai informații transmise de către statul membru (sau de către un terț). În consecință, declarațiile Comisiei înseși (de exemplu, cele care exprimă îndoile privind fezabilitatea unui plan de restructurare) nu pot face obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

⁽²⁾ Cauza 145/83 Adams c. Comisiei, Culegere 1985, p. 3539, considerentul 34 și cauza T-353/94 Postbank c. Comisiei, Culegere 1996, p. II-921, considerentul 86.

- (12) Simplul fapt că dezvăluirea de informații ar putea cauza prejudicii întreprinderii nu constituie în sine un motiv suficient pentru a considera că respectivele informații ar trebui considerate secrete de afaceri. De exemplu, o decizie a Comisiei de a deschide procedura oficială de investigare în cazul unui ajutor pentru restructurare poate genera suspiciuni asupra anumitor aspecte ale planului de restructurare, în temeiul informațiilor primite de Comisie. O astfel de decizie ar putea afecta (ulterior) bonitatea întreprinderii respective. Totuși, acest fapt nu conduce în mod necesar la concluzia că informațiile pe care s-a întemeiat decizia respectivă trebuie considerate secrete de afaceri.
- (b) informațiile istorice, în special informațiile mai vechi de 5 ani;
- (c) informațiile statistice sau totale;
- (d) numele beneficiarilor ajutorului, sectorul de activitate, scopul și valoarea ajutorului, etc.
- (15) Trebuie oferite motive detaliate pentru orice cerere de derogare de la aceste principii în cazuri excepționale.

3.2. Alte informații confidențiale

- (13) În general, Comisia va aplica următoarea listă neexhaustivă de criterii pentru a stabili dacă anumite informații pot fi considerate secrete de afaceri:
- (a) măsura în care informațiile sunt cunoscute în afara întreprinderii;
- (b) dacă au fost luate măsuri pentru a proteja informațiile în interiorul întreprinderii, de exemplu prin clauze de neconcurență sau contracte de confidențialitate impuse angajaților sau agenților etc.;
- (c) valoarea informațiilor pentru întreprindere și concurenții săi;
- (d) eforturile sau investițiile pe care întreprinderea a trebuit să le realizeze pentru a obține informațiile;
- (e) eforturile pe care alții ar trebui să le depună pentru a obține sau pentru a copia informațiile;
- (f) gradul de protecție acordat informațiilor respective de legislația statului membru în cauză.
- (14) În principiu, Comisia consideră că următoarele informații nu fac în mod normal obiectul obligației de păstrare a secretului profesional:
- (a) informațiile disponibile public, inclusiv cele disponibile doar contra cost, prin servicii specializate de informare sau informațiile care reprezintă cunoștințe comune specialiștilor dintr-un anumit domeniu (de exemplu, cunoștințe comune inginerilor sau medicilor). De asemenea, cifra de afaceri nu este considerată în mod normal secret de afaceri, deoarece este o cifră publicată în situația financiară anuală sau este adusă la cunoștința pieței prin alte mijloace. Cererile de confidențialitate privind datele care nu sunt publice trebuie justificate și vor fi evaluate de la caz la caz. Faptul că informațiile nu sunt disponibile public nu presupune în mod necesar că respectivele informații pot fi considerate secret de afaceri;
- (b) În cauzele privind practici antitrust și concentrări economice, informațiile confidențiale includ anumite categorii de informații transmise Comisiei cu condiția să fie respectată confidențialitatea (de exemplu, un studiu de piață comandat de o întreprindere care este parte la procedură și care este proprietatea acesteia). O abordare similară poate fi reținută pentru deciziile privind ajutorul de stat.
- (17) Cu toate acestea, în domeniul ajutorului de stat pot exista unele categorii de informații confidențiale, care nu se regăsesc în mod obligatoriu în procedurile privind practici antitrust și concentrări economice și care se referă, în special, la secrete de stat sau la alte informații confidențiale privind activitatea organizațională a acestuia. În general, având în vedere obligația Comisiei de a indica temeiurile deciziilor sale și luând în considerare cerința de transparență, asemenea informații pot fi protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional doar în cazuri excepționale. De exemplu, informațiile referitoare la organizarea și costurile serviciilor publice nu sunt considerate în mod normal „alte informații confidențiale” (cu toate că pot constitui un secret de afaceri, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunea 3.1).

4. PROCEDURA APLICABILĂ

4.1. Principii generale

- (18) Principala sarcină a Comisiei este de a concilia două obligații opuse, și anume cerința de a preciza temeiurile deciziilor sale în baza articolului 253 din tratat și prin urmare, de a se asigura că aceste decizii conțin toate elementele esențiale pe care sunt întemeiate, și cea de a respecta obligația de păstrare a secretului profesional.
- (19) Pe lângă obligația fundamentală de a preciza temeiurile deciziilor sale, Comisia trebuie să ia în considerare necesitatea aplicării efective a normelor privind ajutorul de stat (*inter alia*, oferind statelor membre, beneficiarilor și persoanelor interesate posibilitatea de a prezenta observații și de a contesta deciziile sale) și transparenței politicii sale. În consecință, publicarea conținutului integral al deciziilor sale prezintă un interes major. Ca principiu general, cererile de tratament confidențial pot fi acceptate numai în cazurile în care este imperios necesară protejarea secretelor de afaceri sau a altor informații confidențiale care presupun o protecție similară.

(20) Secretele de afaceri și alte informații confidențiale nu beneficiază de protecție absolută: aceasta înseamnă, spre exemplu, că pot fi divulgate în cazul în care sunt esențiale în scopul motivării deciziilor Comisiei. Aceasta înseamnă că informațiile necesare pentru identificarea unei măsuri de ajutor și a beneficiarului acesteia nu pot fi protejate, în mod normal, prin obligația de păstrare a secretului profesional. În mod similar, informațiile necesare pentru a demonstra îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 87 alineatul (1) din tratat nu pot fi în mod normal protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional. Cu toate acestea, Comisia examinează cu atenție dacă, în circumstanțele specifice ale unui caz, necesitatea publicării este mai importantă decât prejudiciul care ar putea fi adus statului membru sau întreprinderii în cauză.

(21) Varianta publică a unei decizii a Comisiei poate prezenta doar omisiuni față de versiunea adoptată pentru considerente de păstrare a secretului profesional. Nu este permisă deplasarea paragrafelor și nu se pot adăuga sau modifica propoziții. În cazul în care Comisia consideră că anumite informații nu pot fi dezvăluite, poate fi inserată o notă de subsol care să parafrazeze informațiile în cauză sau care să indice un interval de valori sau dimensiuni, dacă aceasta este necesară pentru asigurarea clarității și coerenței deciziei.

(22) Nu pot fi acceptate cereri de a nu divulga textul integral al unei decizii sau fragmente semnificative care ar afecta înțelegerea motivării Comisiei.

(23) În cazul în care este implicat un autor al plângerii, interesele autorului plângerii vor fi luate în considerare de către Comisie în specificarea motivelor pentru care Comisia adoptă o anumită decizie, fără a fi necesar să se recurgă la o procedură în fața Curții ⁽¹⁾. În consecință, cererile statelor membre în sensul ca fragmente din decizie care se referă la obiecțiunile autorului plângerii să fie protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional trebuie să fie bine întemeiate și convingătoare. Pe de altă parte, Comisia nu tinde, în mod normal, să dezvăluie informații presupuse a face parte din categoria celor care sunt protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional, atunci când există suspiciuni că plângerea a fost depusă cu scopul principal de a obține acces la informații.

(24) Statele membre nu pot invoca obligația de păstrare a secretului profesional pentru a refuza să furnizeze Comisiei informațiile pe care Comisia le consideră necesare pentru examinarea măsurilor de ajutor. În acest sens, se face referire la procedura prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului (în special articolul 2 alineatul (2), articolele 5, 10 și 16).

4.2. Procedura

(25) În prezent, Comisia notifică fără întârziere deciziile sale către statele membre în cauză, acordându-le posibilitatea de a prezenta, în mod normal în termen de 15 zile lucrătoare, informațiile pe care acestea le consideră protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional. Acest termen poate fi prelungit de comun acord de către Comisie și statul membru în cauză.

(26) În cazul în care statul membru în cauză nu precizează informațiile pe care le consideră protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional în termenul stabilit de Comisie, decizia va fi publicată, în mod normal, în totalitate.

(27) În cazul în care statul membru în cauză dorește ca anumite informații să fie protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional, trebuie să precizeze fragmentele pe care le consideră a fi protejate și să prezinte o justificare pentru fiecare fragment care se solicită a nu fi divulgat.

(28) Comisia examinează cererea statului membru fără întârziere. În cazul în care Comisia nu acceptă ca anumite fragmente ale deciziei să fie protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional, aceasta precizează motivele pentru care, în opinia sa, acele fragmente nu pot fi excluse din versiunea publică a deciziei. În absența unei justificări adecvate din partea statului membru cu privire la cererea sa (de exemplu motivele invocate nu sunt în mod evident irelevante sau în mod manifest eronate), Comisia nu este obligată să specifice ulterior motivele pentru care respectivele fragmente nu pot fi omise din versiunea publică a deciziei, altele decât menționarea absenței justificării.

(29) În cazul în care Comisia acceptă ca anumite fragmente să fie protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional fără a fi, totuși, în totalitate de acord cu cererea statului membru, aceasta comunică statului membru această decizie, însoțită de un nou proiect în care se indică fragmentele care au fost omise. În cazul în care Comisia acceptă ca fragmentele specificate de statul membru să fie protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional, textul deciziei este publicat în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, cu omiterea fragmentelor protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional. Astfel de omisiuni vor fi semnalate în text ⁽²⁾.

(30) Statul membru are la dispoziție un termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii deciziei Comisiei în care se specifică motivele refuzului acesteia de a accepta ca anumite fragmente să nu fie divulgate, pentru a reacționa și pentru a comunica elemente suplimentare în sprijinul cererii sale.

(31) În cazul în care statul membru în cauză nu reacționează în continuare în termenul stabilit de Comisie, în mod normal Comisia publică decizia, după cum a precizat în răspunsul la cererea inițială adresată de statul membru.

⁽¹⁾ Cauza C-367/95 P Comisia c. Sytraval, Culegere 1998, p. I-1719, considerentul 64.

⁽²⁾ Folosind paranteze pătrate [...] și indicând într-o notă de subsol „informație protejată prin obligația de păstrare a secretului profesional”.

- (32) În cazul în care statul membru în cauză comunică elemente suplimentare în termenul stabilit, acestea sunt examinate de Comisie fără întârziere. În cazul în care Comisia acceptă ca fragmentele indicate de statul membru să fie protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional, textul deciziei este publicat așa cum este prevăzut la paragraful (29).
- (33) În cazul în care nu se poate ajunge la un acord, Comisia publică decizia de a deschide de îndată procedura oficială de investigare. Astfel de decizii trebuie să rezume elementele relevante de fapt și de drept, să includă o examinare preliminară privind caracterul de ajutor al măsurii propuse și să prezinte îndoielele cu privire la compatibilitatea acesteia cu piața comună. Evident, anumite informații esențiale trebuie incluse pentru a permite terților și altor state membre să prezinte observații pertinente. Obligația Comisiei de a furniza asemenea informații esențiale primează, în mod normal, față de orice cerere de protecție a secretelor de afaceri sau a altor informații confidențiale. În plus, este în interesul beneficiarului, precum și al persoanelor interesate să aibă acces la o asemenea decizie cât mai curând posibil. Orice întârziere în acest sens ar pune în pericol procesul de control al ajutorului de stat.
- (34) În cazul în care nu se poate ajunge la un acord cu privire la cererile de a fi protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional anumite informații cuprinse în decizii de a nu ridica obiecții și în decizii de a închide procedurile oficiale de investigare, Comisia comunică statului membru decizia finală, împreună cu textul pe care intenționează să îl publice, acordând statului membru un nou termen de 15 zile lucrătoare pentru a reacționa. În absența unui răspuns considerat pertinent de către Comisie, în mod normal Comisia va publica textul.
- (35) Comisia revizuieste în prezent formularele de notificare a ajutoarelor de stat. Pentru a evita corespondența inutilă cu statele membre și întârzierile în publicarea deciziilor, aceasta are în vedere, pentru viitor, să includă în formulare întrebarea dacă notificarea conține informații care nu trebuie

publicate, precum și motivele pentru care acestea nu ar trebui publicate. Numai dacă răspunsul la această întrebare este afirmativ, Comisia inițiază corespondența cu statul membru cu privire la cazuri specifice. În mod similar, în cazul în care Comisia solicită informații suplimentare, statul membru trebuie să precizeze la momentul furnizării acestora informațiile care nu trebuie publicate și motivele nepublicării. În cazul în care Comisia utilizează în decizie informațiile astfel indicate de statul membru, îi va comunica statului membru decizia, precizând motivele pentru care, în opinia sa, aceste fragmente nu pot fi omise din versiunea publică a deciziei, după cum este prevăzut la paragraful (28).

- (36) Odată ce Comisia a stabilit textul pe care îl va publica și a notificat statul membru cu privire la decizia sa finală, statului membru îi revine decizia de a apela sau nu la procedurile judiciare disponibile, inclusiv măsuri provizorii, în termenul prevăzut la articolul 230 din Tratatul CE.

4.3. Terți

- (37) În cazul în care terți, alții decât statul membru în cauză (de exemplu autori ai plângerilor, alte state membre sau beneficiarul), transmit informații în cadrul procedurilor din domeniul ajutorului de stat, prezentele orientări vor fi aplicate *mutatis mutandis*.

4.4. Aplicarea în timp

- (38) Prin prezentele orientări nu se poate realiza și nu se intenționează instituirea unor norme juridice obligatorii. Acestea vizează numai stabilirea prealabilă, în interesul unei bune administrări, a modului în care Comisia intenționează să soluționeze problema confidențialității în procedurile din domeniul ajutorului de stat. De regulă, în cazul în care nu se poate ajunge la un acord, decizia Comisiei de a publica poate face obiectul procedurilor de control judiciar specifice. Întrucât se referă doar la aspecte procedurale (și, într-o mare măsură, prezintă practicile existente), prezentele linii directe se aplică cu efect imediat, inclusiv în ceea ce privește deciziile de a nu ridica obiecții⁽¹⁾, adoptate înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999, la care terții doresc să aibă acces.

⁽¹⁾ Deciziile de a iniția procedura oficială de investigare și deciziile finale adoptate înainte de data respectivă au fost deja publicate în întregime în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene. Anterior publicării, statele membre aveau posibilitatea de a preciza dacă existau informații protejate prin obligația de păstrare a secretului profesional.